



ההתעצמות המחודשת של חמאס לאחר הסכם הפסקת האש

ד"ר יגאל שירי

18 בפברואר 2026

עיקרים

◀ השלב השני של הסכם הפסקת האש ברצועת עזה קובע כי חמאס תעביר את השלטון ברצועת עזה לוועדת טכנוקרטים פלסטינית וכי התנועה וכל שאר הארגונים החמושים יתפרקו ממשקם. בפועל, חל עיכוב בתחילת הפעילות המעשית של ועדת הניהול החדשה שעדיין לא נכנסה לרצועה וחמאס מנצלת זאת כדי לבסס את משילותה האזרחית והביטחונית לצד סירוב פומבי לפירוק נשק "ההתנגדות".

◀ מערכת הביטחון הישראלית התריעה כי מאז כניסתה לתוקף של הפסקת האש באוקטובר 2025, חמאס נמצאת בתהליך מואץ של התעצמות כלכלית וצבאית. חמאס מתבססת על ייצור עצמי של אמצעי לחימה והברחות ממצרים באמצעות רחפנים ועל גביית מסים מהכנסת משאיות הסיוע ההומניטרי ומהברחות של סיגריות ומוצרים נוספים שמכניסים מיליוני שקלים לקופת התנועה. כמו כן גויסו והוכשרו אלפי פעילים חדשים ושוקמו תשתיות המשמשות לצרכים ביטחוניים.

◀ להערכתנו, על אף שחמאס מביעה לכאורה נכונות לוותר על השלטון לטובת הממשל הטכנוקרטי החדש שהכתב על ידי ארה"ב והמתווכות, היא בונה תשתית שתאפשר לה להישאר גורם כוח משמעותי ומשפיע גם ב"יום שאחרי" ותקשה על פירוקה המוחלט מהנשק. לצורך כך, היא מחזקת את המערכים הצבאיים שלה באמצעות ייצור והברחת אמצעי לחימה, גיוס והכשרת לוחמים חדשים וחידוש תשתיות שחלקן פועלות במבנים אזרחיים, ופועלת לשלב את אנשיה במנגנונים האזרחיים והביטחוניים תחת ועדת הטכנוקרטים. בנוסף, פתיחה בעתיד של מעבר רפיח גם למעבר סחורות עלולה לשמש שוב את חמאס להברחת חומרים שיסייעו לשיקומה הצבאי. להערכתנו, כל עוד לא יתבצע מהלך לעצירת התעצמות חמאס ופירוק התנועה מנשקה לצד הקמת ממשל חלופי יעיל ברצועת עזה, שזוכה לתמיכה בינלאומית פעילה וללא נוכחות של אנשי חמאס, התנועה תישאר איום פעיל על כוחות צה"ל ועל שטח מדינת ישראל.

רקע

סוגיית פירוק הנשק

◀ באמצע ינואר 2026, הודיע הממשל האמריקאי על השקת השלב השני של הסכם הפסקת האש ברצועת עזה. ע"פ הסכם, יוקם ממשל פלסטיני טכנוקרטי זמני ברצועה בשם "הוועדה הלאומית לניהול עזה" שיחליף את שלטון חמאס ויתחיל בתהליך השיקום הכולל של הרצועה לאחר המלחמה. השלב השני יכול גם את תחילת תהליך פירוק הנשק של חמאס והקבוצות החמושות בהתאם לתוכנית עשרים הנקודות של הנשיא טראמפ שקובעת כי

“כל התשתיות הצבאיות, הטרור וההתקפיות, כולל מנהרות ומתקני ייצור נשק, יושמדו ולא ייבנו מחדש. יהיה תהליך של פירוז רצועת עזה תחת פיקוחם של פקחים עצמאיים” (חשבון X של הבית הלבן, 30 בספטמבר 2025).¹

• עם זאת, בחמאס ובשאר הארגונים החמושים סירבו לדרישה לפירוק מהנשק, על אף שרמזו על נכונות להקפיא או להשהות את השימוש בנשק במסגרת הפסקת אש ממושכת. הם הבהירו כי מדובר בסוגיה פנים-פלסטינית וכי הם מתכוונים לשמור על נשק “ההתנגדות” כדי להגן מול ישראל עד להקמת מדינה פלסטינית. להלן התבטאויות בולטות:²

◆ חבר הלשכה המדינית של חמאס, חסאם בדראן, טען כי סוגיית פירוק הנשק של חמאס היא עניין פלסטיני פנימי וכי נשק “ההתנגדות” נועד להגנה מול “הכיבוש”. הוא הוסיף כי השלב השני צריך לכלול נסיגה מלאה מהרצועה, התחלה רצינית של שיקום והכנסת סיוע, תוך דחיית דרישות “פירוז” כניסיון לסכל את ההסכם (ערוץ הטלגרם הרשמי של חמאס, 27 בינואר 2026).

◆ חבר הלשכה המדינית של חמאס, מוסא אבו מרזוק, הדגיש כי התנועה לא הסכימה בעבר ולא תסכים למסור את נשקה בשום מתכונת, וכי כל הסדר עתידי הנוגע לרצועת עזה חייב להיעשות בתיאום עמה (אלג'זירה, 30 בינואר 2026).

◆ “מקור בחמאס” מסר כי נושא נשק “ההתנגדות” עדיין נמצא בשלב של “התייעצויות כלליות, הן בין הפלגים והן עם המתווכות”. הוא גילה כי “התנועה העלתה שוב כמה רעיונות וגישות, כגון האפשרות להעביר את הנשק לאפוטרופסות של גוף פלסטיני מוסכם, או תחת הערבות של המתווכות, באופן שימנע את פירוק הנשק שלהם על פי הגישה האמריקאית או הישראלית, או את מסירתם למי מהם”. “מקורות בחמאס בתוך הרצועה ומחוצה לה” הדגישו כי “עד היום הנושא לא נידון ברצינות”. לדבריהם, התנועה רוצה שתושג הסכמה בסוגיית הנשק במסגרת לאומית כוללת (אלשרק אלאוסט, 29 בינואר 2026).

◆ יו”ר חמאס-חו”ל, ח’אלד משעל, אמר בפורום אלג’זירה ה-17 בדוחה כי הדיבורים על פירוק “ההתנגדות” מנשקה הם ניסיון להפוך את הפלסטינים לטרף קל עבור ישראל, שלדבריו חמושה בכל סוגי כלי הנשק הבינלאומיים. לטענתו, ישראל רוצה לקחת את הנשק הפלסטיני ולשים אותו בידי המיליציות ברצועה. משעל הוסיף כי חמאס הציעה הפסקת אש (הַדְּנָה) של חמש עד עשר שנים, במהלכה לא ייעשה שימוש בנשק והוא לא יוצג לראווה. עוד אמר כי “ההתנגדות” תימשך כל עוד יש “כיבוש” (ערוץ הטלגרם של חמאס באיו”ש, 8 בפברואר 2026).

¹ להרחבה, ראו מחקרים של מרכז המידע מ-23 באוקטובר 2025: “[עיתיד נשק חמאס ומאמצי שיקום הזרוע הצבאית בעקבות הפסקת האש ברצועת עזה](#)”; מ-22 בינואר 2026: “[ועדת הטכנוקרטים לניהול רצועת עזה – קווים לדמותה](#)”.

² להתבטאויות נוספות, ראו את הפרסומים השבועיים של מרכז המידע: “מבט לטרור ולסכסוך הישראלי-פלסטיני”.



ח'אלד משעל (אלג'זירה, 8 בפברואר 2026)

- ◆ דובר הג'האד האסלאמי בפלסטין, מחמד אלחאג' מוסא, מסר כי נשק "ההתנגדות" הוא הערובה להגנה על הפלסטינים, והארגון מסרב למסור את הנשק או לקבל תכתיבים כי כל דיון בנושא הוא עניין פלסטיני פנימי (אלערבי אלג'זיד, 7 בפברואר 2026).
- ◆ נציג חמאס בלבנון, אסאמה חמדאן, מסר כי התנועה לא קיבלה שום טיוטה או הצעה רשמית מהמתווכות באשר לסוגיית הפירוק מנשק וכי לא התקבלה כל החלטה בנושא. הוא הבהיר כי נשק "ההתנגדות" הוא נשק "לגיטימי" שלא ניתן לסחור בו או להתמקח עליו, והדגיש כי "התנגדות היא זכות כל עוד הכיבוש נמשך" (אלג'זירה, 11 בפברואר 2026).

משילות חמאס

- ◀ כחלק מתחילת יישום השלב השני, הוכרז על הקמתה של הוועדה לניהול רצועת עזה בהובלת ד"ר עלי שעת'. עם זאת, חברי הוועדה עדיין שוהים במצרים ולא נכנסו לרצועת עזה כדי להתחיל את פעילותם בשטח באופן מעשי (אלאיאם, 6 בפברואר 2026). בחמאס ציינו כי הם מוכנים להעביר את השליטה לוועדת הטכנוקרטים ואף דווח כי ממשלת חמאס ברצועה כבר הודיעה ליותר מארבעים אלף עובדי האזרחיים ואנשי מנגנוני הביטחון כי עליהם לשתף פעולה עם הוועדה הלאומית לניהול עזה והבטיחה לפעול לשילובם בממשלה החדשה, לרבות פעילי המשטרה שלה (רויטרס בערבית, 27 בינואר 2026).
- ◀ "בכיר בחמאס" מסר לסוכנות הידיעות הגרמנית כי התנועה שואפת לשלב כעשרת אלפים מאנשי הביטחון שלה בכוח המשטרה של הממשל הפלסטיני העתידי ברצועת עזה, בטיעון כי שילובם יסייע במניעת הצטרפותם של שוטרים מפוטרים לקבוצות קיצוניות (אלקדס אלערבי, 27 בינואר 2026). עם זאת, "גורמים אמריקאיים בכירים במועצת השלום" מסרו כי יש ברשות המועצה מידע מקיף עם שמות ומיפוי של אנשים שהשתתפו במתקפת ה-7 באוקטובר 2023 ובמנגנוני חמאס החמושים, וכי האנשים שרשומים במאגר לא יוכלו לקחת חלק בשיטור האזרחי ברצועת עזה או בכוחות שייקחו פיקוד ברצועה (Ynet, 29 בינואר 2026).
- ◀ "מקורות המקורבים לוועדת הטכנוקרטים" מסרו כי חמאס מתעקשת כי פעילי המנגנונים הביטחוניים שלה ימשיכו לשרת בשורות המנגנונים שיפעלו תחת אחריות הוועדה לניהול הרצועה, אולם גם בוועדה וברשות המבצעת של "מועצת השלום" מתנגדים לכך. לדברי "המקורות", הדבר מראה כי חמאס מעוניינת להמשיך ולהיות נוכחת במנגנון הניהול החדש של הרצועה, ואף ממשיכה לבצע מינויים בשורותיה גם בעת הזו, וזאת בניסיון לחבל בתוכניות שהכין סאמי נסמאן עבור ניהול תיק הביטחון מטעם הוועדה (אלשרק אלאוסט, 14

בפברואר 2026). יצוין כי נסמאן הואשם בעבר על ידי חמאס בניסיונות לערער את הסדר הציבורי ברצועה ובמעורבות במעשי רצח. לאחר שנודע על מינויו למחזיק תיק הביטחון, הזהירו במנגנוני הביטחון של חמאס כי הוא "מרגל מבוקש" (ערוץ אלציאד, 15 בינואר 2026).³

◆ בינתיים, חמאס המשיכה לנצל את הוואקום של העברת השלטון לצורך ביסוס המשילות האזרחית באמצעות פעילות שוטפת של מנגנוני הממשל לצד יישום המשילות הביטחונית שהתבטאה בעיקר במרדף אחרי פעילי המיליציות שזוכות לתמיכת ישראל. להלן דוגמאות בולטות:⁴

◆ המשרד לפיתוח חברתי של חמאס ברצועה השיק את מבצע "אנחנו הסעד שלכם" (במקור: נחן סנדכם), שמטרתו להקל על עול החיים הקשה של תושבי הרצועה, ובמיוחד המשפחות הנזקקות ביותר. המבצע ממומן מכספים שהוחרמו על ידי הוועדה למאבק בפשעים כלכליים מאז כניסתו לתוקף של הסכם הפסקת האש ממספר סוחרים שניצלו את צרכי התושבים במהלך המלחמה. בפעימה הראשונה, חולקו יותר מ-9.6 מיליון שקל עבור 19,306 אלמנות "השהידים" שנהרגו במלחמה. בפעימה השנייה, החלו בחמאס להעביר מענק כספי על סך 500 שקלים למשפחות הפלסטינים שנעצרו במהלך המלחמה ברצועת עזה ואשר רשומות במסגרת הארגונים הבינלאומיים (דף הפייסבוק של המשרד לפיתוח חברתי של חמאס, 8 בפברואר 2026).

◆ מחלקת התנועה במשטרת חמאס הודיעה על תחילת קמפיין לניטור ופיקוח משאיות ברחבי הרצועה בשיתוף עם משרד התחבורה ומשרד הביטחון הלאומי של חמאס. נמסר כי הקמפיין יתמקד בכך שנהגים ומשאיות עומדים בהנחיות החוק, ובמסגרת זאת תתבצע בדיקה של תוקף רישיון הנהיגה, התאמתו לקטגוריית המשאית, ובדיקת תוקף הרישוי הטכני והחוקי של כלי הרכב. עוד הודיעה מחלקת התנועה כי צוותיה יחלו בהדרכת הנהגים על "הסכנות באי ציות לתקנות והוראות התנועה", ולאחר מכן יחלו ביישום צעדים מחמירים, לרבות רישום דוחות והחרמת כלי רכב שאינם עומדים בתנאים (ערוץ הטלגרם של משטרת חמאס, 18 בינואר 2026).

◆ במסגרת הפעילות נגד המיליציות, מנגנוני הביטחון של חמאס הודיעו על הריגתו של רעד יאסר אלג'מאל, עוזרו של ראמי חלס, המפקד על מיליציה שנתמכת בידי ישראל (ערוץ הטלגרם של "יחידת סהם 103", 19 בינואר 2026; ערוץ הטלגרם "אלציאד", 19 בינואר 2026); כמו כן, דווח כי ריאצ' אלשקרה, פעיל בולט במיליציה של חסאם אלאסטל, נהרג במארב שפעילי "ההתנגדות" הציבו לפעילי המיליציה במחוז ח'אן יונס (ערוץ הטלגרם "אמסכ עמיל", 7-8 בפברואר 2026).

³ להרחבה, ראו מחקר של מרכז המידע מ-22 בינואר 2026: "ועדת הטכנוקרטים לניהול רצועת עזה – קווים לדמותה".
⁴ לדוגמאות נוספות, ראו את הפרסומים השבועיים של מרכז המידע: "מבט לטרור ולסכסוך הישראלי-פלסטיני".

◆ דובר הזרוע הצבאית של חמאס, אבו עבידה, גינה את פעולותיהם של תושבים שלטענתו שיתפו פעולה עם "הכיבוש". הוא ציין כי אותם גורמים פועלים רק באזורים הנתונים לשליטת צה"ל ותחת הגנת הטנקים שלו, וכי "הבוגדנות שלהם" אינה אומץ אלא "ניסיון נואש להוכיח את עצמם". הוא איים כי העונש שלהם יהיה מוות וכי גם "האויב" לא יוכל להגן עליהם (ערוץ הטלגרם של אבו עבידה, 9 בפברואר 2026).



פגיעה בחשודים בשיתוף פעולה (אלציאד, 23 בינואר 2026)

דרכי ההתעצמות המחודשת

◀ על רקע העיכובים בסיום השלטון המעשי של חמאס ברצועת עזה וחוסר הוודאות לגבי האפשרות של פירוק חמאס ושאר הארגונים החמושים מנשקם, פורסמו בשבועות האחרונים בכלי תקשורת ישראליים הערכות של מערכת הביטחון הישראלית כי חמאס, ובמיוחד הזרוע הצבאית שלה, מנצלות את המצב כדי להתעצם מבחינה צבאית וכלכלית, כך שיתאפשר לתנועה להישאר גורם כוח משמעותי ברצועה גם ב"יום שאחרי המלחמה". מנגד, כלי תקשורת פלסטיניים טענו כי ההסלמה בשיח התקשורתי והצבאי הישראלי נועדה ליצור גיבוי פנימי ובינלאומי לחידוש הלחימה וכפיית פירוק הנשק בכוח (סוכנות שמש ניוז, 31 בינואר 2026; שהאב, 31 בינואר 2026).

ייצור עצמי של אמצעי לחימה

◀ מיד לאחר הפסקת האש, השיקו מנגנוני הביטחון של חמאס מבצע לאיסוף כלי נשק, תחמושת, מטענים, רקטות וציוד נוסף שאבדו במהלך המלחמה, בהם אלפי נפלים צה"ליים שיכולים לשמש לייצור חומרי נפץ ואמצעי לחימה. כמו כן, פורסמה קריאה לכל מי שברשותו תחמושת או ציוד צבאי אחר למסור אותו לנקודות ביטחון או לפעילי "ההתנגדות" כדי "לשמור על הביטחון ולמנוע ונדליזם". בחמאס טענו כי מדובר במהלך נדרש כדי "לשמור על שלום הציבור" (אלרסאלה, 18 באוקטובר 2025).

◀ לפי גורמי הביטחון בישראל, פעילי חמאס ממשיכים בייצור מקומי של אמצעי לחימה, אם כי בהיקף קטן יותר ועם משאבים פחותים לעומת המצב שלפני מתקפת ה-7 באוקטובר 2023 ופרוץ המלחמה ברצועת עזה. צוין כי עיקר הייצור מתמקד במטעני חבלה, המיוצרים בכמויות גדולות על בסיס פצצות של צה"ל שלא התפוצצו, לצד ניסיונות פרימיטיביים לייצר פגזים נגד טנקים, פצצות מרגמה, ואף יש מאמצים לייצר מחדש רקטות שניתן לשגר לעומק ישראל (גלי צה"ל, 5 בינואר 2026).

◀ ב-6 בפברואר 2026, פרסם צה"ל הודעת פינוי חריגה למבנה בשכונת אלזיתון שבעיר עזה, בצומת הרחובות אם אלמון ואלמעמדאני אלבריה, מאחר שיש בו תשתית טרור של חמאס. לאחר התקיפה, צוין כי האתר שימש את חמאס לייצור אמצעי לחימה, וכי במקום גם פעל מחסן אמצעי לחימה (חשבון X של דובר צה"ל בערבית, 6 בפברואר 2026).



הודעת האזהרה לפני תקיפת המבנה בשכונת אלזיתון (חשבון X של דובר צה"ל בערבית, 6 בפברואר 2026)

◀ "מקור ביטחוני ישראלי" מסר כי חמאס גם מקימה מחסומים באזורים שבשליטתה כדי לאסוף כלי נשק קלים מתושבים, וכי המידע הועבר גם למדינות המערבות ב"מועצת השלום" של הנשיא טראמפ. לפי "המקור", ההוראה על איסוף כלי הנשק הגיעה ישירות מעז אלדין אלחדאד, שמשמש מפקד הזרוע הצבאית בפועל (הטיימס, 17 בפברואר 2026). לפי ראש הממשלה, בנימין נתניהו, ברשות חמאס ברצועה עדיין יש כשישים אלף רובים (אתר משרד ראש הממשלה, 15 בפברואר 2026).

הברחות באמצעות רחפנים

◀ במשך שנים, השתמשו בחמאס בגבול מצרים לצורך הברחת אמצעי לחימה באמצעות המנהרות שעברו מחצי האי סיני לאזור רפיח. עם זאת, פעילות ישראלית ומצרית משני צדי הגבול, במיוחד לאחר עלייתו לשלטון ב-2013 של נשיא מצרים, עבד אלפתאח אלסיסי, עצרה את פעילות ההברחות באמצעות המנהרות. במקום זאת, הפך מעבר רפיח לנתיב המרכזי של הברחת אמצעי לחימה לחמאס לצד הכנסת חומרים דו-שימושיים, כדוגמת חומרי בנייה ומכונות לייצור שבבים, שסייעו לחמאס בייצור אמצעי לחימה ובבניית רשת המנהרות (תקשורת ישראלית, 13 בספטמבר 2024; 103FM, 1 בינואר 2026).⁵

◀ שיטת ההברחות הנפוצה כיום מתבססת על שימוש ברחפנים. לפי נתונים שהוצגו בפני ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, בשלושת החודשים עד אוקטובר 2025 בוצעו קרוב ל-900 הברחות באמצעות רחפנים שחדרו משטח מצרים לתוך ישראל (ynet, 15 באוקטובר 2025). כמו כן, בחודש שחלף מאז תחילת הפסקת האש ברצועת עזה ב-10 באוקטובר 2025, סוכלו כ-130 הברחות רחפנים עם 85 פריטים של אמצעי לחימה, בהם מקלעים ורובים (דובר צה"ל, 17 בנובמבר 2025). עוד דווח כי לאחר ההברחה ממצרים, חלק מאמצעי הלחימה מועברים לאזור

⁵ להרחבה, ראו מחקר של מרכז המידע מ-23 באוקטובר 2025: "[עיתיד נשק חמאס ומאמצי שיקום הזרוע הצבאית בעקבות הפסקת האש ברצועת עזה](#)".

כרם שלום, ומשם מוברחים לרצועת עזה באמצעות רחפנים (מעריב, 22 באוקטובר 2025). בהמשך דווח כי אותרו רחפנים שטסו במסלול ישיר לאזור אלמוצי שבמערב ח'אן יונס. לפי ההערכות, רובם קשורים להברחות סמים, אך צוין כי החשש העיקרי הוא שהנתיב האווירי יהפוך לערוץ נוסף להברחת נשק לרצועת עזה (גלי צה"ל, 5 בינואר 2026).



שני רחפנים המשמשים להברחת אמצעי לחימה שנתפסו בגבול מצרים עם שישה רובים מסוג M-16 (דובר צה"ל, 17 בינואר 2026)

◀ החשש במערכת הביטחון הוא מפני שיפור ביכולת הברחות באמצעות רחפנים שמסוגלים לשאת משקל של עד מאה ק"ג (אתר הוועדה המיוחדת של הכנס למאבק בשימוש בסמים ובאלכוהול, 11 בפברואר 2026). בהקשר זה, ראש חטיבת המודיעין של משטרת ישראל, תנ"צ אושרי אבוקסיס, סיפר בדיון בכנסת כי רחפן ביצע שלושה סבבי הברחה בלילה אחד, ורק בפעם השלישית סוכל ונתפס כשהוא נושא 22 כלי נשק מסוג M-16 וכן מטענים (ערוץ הטלגרם של דורון קדוש ומוריה אסרף, 30 בדצמבר 2025).

ארגון מחדש של המבנה הצבאי

◀ עוד במהלך המלחמה, דווח כי חמאס פועלת לשקם את יכולותיה הצבאיות. בינואר 2025, מסרו "שני מקורות בקונגרס האמריקאי" כי לפי המודיעין האמריקאי, חמאס גייס בין עשרת אלפים ל-15 אלף לוחמים חדשים מאז תחילת המלחמה, כאשר מספר זהה של פעילים נהרגו בתקופה המקבילה (רויטרס, 24 בינואר 2025).

◀ לאחר כניסתה לתוקף של הפסקת האש באוקטובר 2025, פורסם כי ההערכה בצה"ל היא כי חמאס עדיין מחזיקה בכעשרים אלף פעילים בזרוע הצבאית, לעומת כשלושים אלף לפני מתקפת ה-7 באוקטובר 2023. על אף שההערכה הייתה כי יותר מ-22 אלף פעילי חמאס נהרגו במלחמה, הזרוע הצבאית הצליחה לגייס לוחמים חדשים, אולם הם ככל הנראה בעלי איכות נמוכה יותר וכמעט ללא הכשרה צבאית משמעותית. כמו כן, חמאס שיקמה את היחידות שנפגעו, כאשר חלק מהיחידות במרכז הרצועה כמעט שלא נפגעו, בעיקר באזורים שבהם צה"ל לא תמרן בשל החשש מפגיעה בחטופים. עוד צוין כי חמאס מתפקדת כארגון גרילה הפועל במסגרות מצומצמות וכי היא עדיין מחזיקה במאות רקטות, רובן קצרות טווח אך חלקן מסוגלות להגיע למרכז ישראל, וכן אלפי כלי נשק קלים (The Times of Israel, 21 באוקטובר 2025).

◀ כמו כן, דווח כי היציבות בזרוע הצבאית נמשכת, וכי התבצע תהליך סדור של מינוי מחליפים למפקדים שסוכלו לצד הסדרת מבנה הפיקוד בהובלת עז אלדין אלחדאד, מפקד חטיבת עזה שמשמש המפקד הצבאי בפועל של

גדודי עז אלדין אלקסאם (אלשרק אלאוסט, 31 בדצמבר 2025). יצוין כי חמאס או כלי התקשורת הפלסטיניים לא פרסמו פרטים על המינויים החדשים בצמרת הביטחונית של התנועה.

◀ בדיווח נוסף, צוטטו "גורמי ביטחון" שציינו כי במסגרת התאמות שביצעה הזרוע הצבאית של חמאס, היא עברה מלחימה במסגרות של חטיבות וגדודים ללוחמת גרילה המבוססת על פעילות של מחבלים בודדים בשיטה מבוזרת, חוליית טרור בודדת או מספר חוליות במקביל. כמו כן, מונו מחליפים לשרשרת הפיקוד שסוכלה, אולם היורשים חסרים את הניסיון המבצעי של המפקדים הקודמים וכן את הסמכות הפיקודית וההיכרות עם השטח ועם כוחות צה"ל. עוד צוין כי חמאס גייסה במהלך שנת 2025 אלפי פעילים, ובהם גם בני נוער, תוך ניצול המצוקה הכלכלית ברצועה, והכשירה אותם במהירות לביצוע משימות שונות, כולל איסוף מודיעין ותצפיות, לוגיסטיקה, הפיכת נפלים ואמצעי לחימה שנותרו בשטח למטעני חבלה, שיקום מבנים ומפקדות, הנחת מטעני חבלה ותקיפת כוחות צה"ל (וואלה, 28 בינואר 2026).

שימור התשתיות הצבאיות

◀ ראש הממשלה, בנימין נתניהו, עדכן כי כוחות צה"ל השמידו רק 150 ק"מ מתוך 500 ק"מ של מנהרות ברצועת עזה (אתר משרד ראש הממשלה, 15 בפברואר 2026). ההערכות בצה"ל הן כי הושמדו כל מנהרות חמאס שהגיעו לגדר הגבול ומאיימות על יישובי העוטף, אולם עדיין יש מנהרות רבות שלא אותרו או לא הושמדו במרחבים שבשליטת צה"ל בתוך "הקו הצהוב" והן מהוות איום על המוצבים הקדמיים (תקשורת ישראלית, 9-10 בפברואר 2026). עדות לכך התרחשה ב-14 בפברואר 2026, כאשר סוכלו מחבלים שיצאו ממנהרה בבית חאנון והתקרבו לכוחות צה"ל באזור. המקום שבו התרחשה התקרית הוא שטח שנמצא תחת שליטת צה"ל מאז תחילת התמרון בסוף שנת 2023 (דובר צה"ל ותקשורת ישראלית, 14 בפברואר 2026).

◀ לצד זאת, דווח כי חמאס גם שיקמה מנהרות וחפרה חדשות. עם זאת, צוין כי איכותן של המנהרות החדשות נמוכה יותר מהמנהרות הקודמות מאחר שעדיין נאסר על הכנסת חומרי בנייה לרצועה, אולם הן מספיקות כדי לספק מחסה למחבלי חמאס, במיוחד במהלך ניסיון לפגוע בכוחות צה"ל (וואלה, 28 בינואר 2026).

◀ במקביל, חמאס משתמשת במתקנים הומניטריים ואזרחיים, כדוגמת בתי חולים ובתי ספר, לצורך פעילות צבאית, מיקום מפקדות ואחסון אמצעי לחימה;⁶ צה"ל חשף תיעוד מכלי טיס בלתי מאוישים שפעלו באזור "הקו הצהוב", אשר הראה כי חמושים מחמאס השתמשו באמבולנסים לצורך העברת פעילים ואמצעי לחימה ממבנה בית חולים לבית ספר (דובר צה"ל, 4 בפברואר 2026). כמו כן, ארגון הסיוע "רופאים ללא גבולות" הודה כי הוא הפסיק את פעילותו בבית החולים נאצר ב-20 בינואר 2026, וזאת לאחר שזוהו במקום חמושים והתרחשו מקרים של הפחדה ומעצרים שרירותיים של מטופלים (אתר "רופאים ללא גבולות", 9 בפברואר 2026).⁷

◀ בהקשר זה, פעיל רשת מתנגד חמאס ברצועת עזה טען כי ישנם מרכזי פיקוד ושליטה של חמאס בתוך בתי החולים ברצועה (נאצר, שהדאא' אלאקצא, שיפאא' ואלמעמדני) וכן בחלק מהמרכזים הרפואיים הקטנים. הוא

⁶ יוזכר כי התופעה של שימוש בתשתיות אזרחיות כדוגמת בתי ספר ובתי חולים ואחרים לצרכי טרור אופיינית לפעילות ארגוני הטרור ברצועה בדגש על חמאס. להרחבה, ראו מחקר של מרכז המידע מ-11 באוגוסט 2024: "ארגוני הטרור ברצועת עזה ממשיכים לעשות שימוש בתשתיות אזרחיות לפעילות טרור".

⁷ להרחבה, ראו מחקר של מרכז המידע מ-30 בנובמבר 2023: "[בית חולים נאצר בח'אן יונס שבדרום הרצועה](#)".

הוסיף כי חלק מהעיתונאים של חמאס, כדוגמת עובדי בטאון חמאס אלרסאלה, עוקבים אחר פעילויות של כל המתנגדים לחמאס ברשתות החברתיות ושולחים זאת לחמאס כדי שיאכפו ביטחונות (דף הפייסבוק של מא'מן אלנטור, 15 בפברואר 2026).

ניצול הסיוע ההומניטרי

לפי מתאם פעולות הממשלה בשטחים, מאז כניסתה לתוקף של הפסקת האש ב-10 באוקטובר 2025, נכנסות מדי שבוע לרצועת עזה 4,200 משאיות סיוע - כ-600 משאיות ביום - בהתאם להסכם. צוין כי יותר משבעים אחוז הן משאיות מזון, פי ארבעה מהכמות הנדרשת עבור רצועת עזה לפי נתוני האו"ם (חשבון X של מתאם פעולות הממשלה בשטחים, 3 בפברואר 2026).

מההערכות של מערכת הביטחון עולה כי חמאס מנצלת את הכנסת הסיוע לצורך גביית מסים שמעשירים את קופתה במיליוני שקלים. מהמידע שנאסף עולה כי כ-200 מתוך 600 המשאיות שנכנסו מדי יום מגיעות מהמגזר הפרטי, ועל כל אחת מהן חמאס גובה מס בשיעור של 15-25 אחוז מערך הסחורה שבמשאית, וכך היא מכניסה לכיסה כ-45 מיליון שקלים ביום. גם לאחר שהסחורה מגיעה לשווקים ברצועה, חמאס גובה מס נוסף על כל מכירה. במנהל האזרחי טענו כי המחסנים בעזה מלאים, אך מחירי המזון והמוצרים בשווקים נותרו גבוהים בשל מנגנון המיסוי של חמאס (ידיעות אחרונות, 7 בינואר 2026; גלי צה"ל, 29 בינואר 2026; כאן, 29 בינואר 2026).



משאיות סיוע של תוכנית המזון העולמית לאחר כניסתה לרצועה (סוכנות קדס, 28 בינואר 2026)

בהקשר זה, תחקיר מצא כי מאז תחילת הפסקת האש נרשמה עלייה חדה בייבוא פרטי לתוך הרצועה, כאשר משאיות של סוחרים פרטיים מהוות כעשרים עד שלושים אחוז מהמוצע היומי. על כל משאית פרטית, גובה חמאס תשלום חובה לפי סוג הסחורה בסכום ממוצע של כחמישים אלף שקל, ובכך היא רושמת הכנסה של יותר מחמישים מיליון שקל בשבוע ומעל 200 מיליון שקל במצטבר מאז תחילת הפסקת האש (עד מועד פרסום התחקיר). במקביל, חמאס רשמה רווחים באמצעות הסטת דלקים שיועדו למוסדות חינויים לשוק השחור, מכירה של סיוע הומניטרי שלא נאסף בידי עקורים, ועמלות חריגות של עד ארבעים אחוז על משיכת כספים שמועברים דרך אפליקציות מקומיות (שומרים, 18 בנובמבר 2025).

הברחת סחורות לרצועה

לצד כניסת משאיות הסיוע דרך המעברים הרשמיים, נחשפה גם תופעה נרחבת של הברחת סחורות אסורות ללא פיקוח, כדוגמת סיגריות, טבק, מוצרי חשמל, טלפונים ניידים וחומרים דו-שימושיים, שעלולים לשמש גם לייצור אמצעי לחימה. בחלק מהמקרים, מדובר בהברחות דרך משאיות הסיוע, וזאת על אף מערך הבידוק

המקיף (ידיעות אחרונות, 7 בינואר 2026; גלי צה"ל, 29 בינואר 2026). לדוגמה, בינואר 2026, סיכלו המשטרה ורשות הסמים ניסיון הברחה של חומרים דו-שימושיים החשודים כמיועדים לייצור רקטות ואמצעי טרור ובהם פאנלים סולאריים, טלפונים, מצברים ואלקטרודות (וואלה, 5 בינואר 2026).

◀ במקביל, נחשפו התארגנויות עברייניות, שכללו גם אזרחים ישראלים, אשר הבריחו סחורות וציוד שנאסר להכניס לרצועה. במסגרת הגשת כתבי אישום נגד 12 מעורבים בהברחות, שבין השאר מואשמים בעבירות של סיוע לאויב במלחמה, צוין כי ההברחות מהוות איום משמעותי משום שהן מזרימות רווחים, טכנולוגיות וציוד שעלולים לסייע לייצור, לבניין כוח ואף להברחת אמצעי לחימה, וכן עלולות לשמש כתשתית לקידום פעילות התקפית נגד ישראל וכוחות הביטחון (דוברות שב"כ והמשטרה, 4 בפברואר 2026). במקרה נוסף, סוכל במעבר כרם שלום ניסיון להבריח לתוך הרצועה מאות קילוגרמים של טבק שהוסתרו בתוך קופסאות שימורים שהיו חלק ממשלוח מזון שנרכש על ידי חברה ישראלית שפעלה באישור במסגרת מנגנון הכנסת הסיוע על ידי המגזר הפרטי (מתאם פעולות הממשלה בשטחים ותקשורת ישראלית, 16 בפברואר 2026).

◀ הברחות הסיגריות, שעוקפות את האיסור שהטילה ישראל על הכנסת טבק, מהוות את הדוגמה הבולטת ביותר לאופן שבו חמאס צוברת רווחים שמאפשרים לה לחזק את כוחה הכלכלי ולחזק את המשילות, וכן להתעצם צבאית. חמאס היא זו שמפקחת ומנהלת את הסחר בסיגריות והיא גובה "קופון" של מאות שקלים לקופסה באמצעות מיסוי של משרד הכלכלה ברצועת עזה, והדבר מספק לה הכנסות של מיליוני שקלים (גלי צה"ל, 4 בפברואר 2026).

◀ בהקשר זה, תושבים ברצועה הביעו ביקורת קשה על העלייה המשמעותית במחירי הסיגריות בשבועות האחרונים, על רקע החשש מהפסקת ההברחות והעלאת המסים מצד חמאס, כאשר לדבריהם המחיר של חפיסה שכוללת עשרים סיגריות הגיעה לרמה של 450-500 דולר לעומת כמאה שקל בסוף בדצמבר 2025. הם גינו את העלאת המחירים אינה מוצדקת, משום שמדי יום נכנסות משאיות הנושאות סיגריות. תושבים אף העלו סרטונים, בהם האשימו כי "הסוחרים הם למעשה אותם אלה שמנהלים את הממשלה בעזה", קרי חמאס הוא שאחראי למחירים המרקיעים (ערוץ הטלגרם של חמזה אלמצרי, 8 ו-12 בפברואר 2026; גלי צה"ל, 4 בפברואר 2026). לצד זאת, חלק מהתושבים טענו כי העלייה נובעת ממיסוי מטעם משרד הכלכלה של חמאס שהוטל על הסוחרים, בעקבות הצורך למלא את הקופה עבור תשלום משכורות הפקידים (דף הפייסבוק אלמנטקה אלוסטא, 29 בינואר 2026).